

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Olszewski (spr.)
Sędziowie:	SA Andrzej Mania SO del. do SA Małgorzata Jankowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Jorella Atraszkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej del. do Prokuratury Regionalnej Norberta Zawadzkiego

po rozpoznaniu w dniach 15 grudnia 2016 r. sprawy

1) **J. P. (1)**

2) **A. K. (1)**

3) **R. S. (1)**

4) **T. P. (1)**

5) **Z. G. (1)**

oskarżonych z art. 286 § 1 kk i inne

z powodu apelacji, wniesionych przez obrońców wszystkich oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie

z dnia 19 stycznia 2016 r., sygn. akt II K 74/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) uchyla orzeczenia o karach łącznych pozbawienia wolności wymierzonych oskarżonym A. K. (1) i R. S. (1) (pkt. XI i pkt. XVI wyroku);

b) orzeczoną wobec A. K. (1) w pkt. IX wyroku karę pozbawienia wolności obniża do 2 (dwóch) lat;

c) na podstawie art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec A. K. (1) nową karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. i art. 73 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed zmiany wprowadzonej Ustawą z dnia 20 lutego 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz innych ustaw (dz. U. z 2015

r., por 396), wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności A. K. (1) warunkowo zawiesza na okres 5 (pięciu) lat i jednocześnie w okresie próby oddaje go pod dozór kuratora;

d) orzeczoną wobec R. S. (1) w pkt. XIII wyroku karę pozbawienia wolności obniża do 2 (dwóch) lat;

e) na podstawie art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec R. S. (1) nową karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. i art. 73 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed zmiany wprowadzonej Ustawą z dnia 20 lutego 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz innych ustaw (dz. U. z 2015 r., por 396), wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności R. S. (1) warunkowo zawiesza na okres 4 (czterech) lat i jednocześnie w okresie próby oddaje go pod dozór kuratora;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. F. R. kwoty po 885,60 (osiemset osiemdziesiąt pięć 60/100) złotych z VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu przed Sądem Apelacyjnym oskarżonych A. K. (1) i R. S. (1), a także kwotę 588,74 (pięćset osiemdziesiąt osiem 74/100) złotych tytułem zwrotu kosztów dojazdu na rozprawy odwoławcze w dniach 24 listopada i 15 grudnia 2016 roku;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. S. kwotę 885,60 (osiemset osiemdziesiąt pięć 60/100) złotych z VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu przed Sądem Apelacyjnym oskarżonej T. P. (1), a także kwotę 468,05 (czteryście sześćdziesiąt osiem 5/100) złotych tytułem zwrotu kosztów dojazdu na rozprawy odwoławcze w dniach 24 listopada i 15 grudnia 2016 roku;

V. zasądza od oskarżonych J. P. (1), A. K. (1), R. S. (1), T. P. (1) i Z. G. (1) po 1/5 wydatków za postępowanie odwoławcze, a jednocześnie zwalnia J. P. (1), T. P. (1) i Z. G. (1) od ponoszenia opłaty za drugą instancję, a A. K. (1) i R. S. (1) – od opłat za obie instancje.

Małgorzata Jankowska Andrzej Olszewski Andrzej Mania

Sygn. akt II AKa 145/16

UZASADNIENIE

J. P. (1), wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 19 stycznia 2016 r., został skazany:

- 1) za ciąg przestępstw przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., na karę 4 lat pozbawienia wolności,
- 2) za przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., na karę roku pozbawienia wolności,
- 3) za przestępstwo z art. 271 § 1 k.k., popełnione 30.03.2001 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Orzeczono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, a na poczet tej kary zaliczono okres tymczasowego aresztowania od 4 marca do 22 grudnia 2004 r..

Nadto, orzeczono obowiązki z art. 46 § 1 k.k. oraz zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty.

Powyższy wyrok zaskarżył obrońca oskarżonego, który zarzucił:

„obrazę prawa procesowego, a to **art. 16 k.p.k.** polegającą na zaniechaniu poinformowania oskarżonego o treści znowelizowanego art. 402 § k.p.k. w jego brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r., który uprawniał Sąd do niezawiadamiania oskarżonego nieobecnego na przerwanej rozprawie o jej kolejnym terminie, co w konsekwencji

uniemożliwiło oskarżonemu skorzystanie z przysługującego mu prawa do czynnego udziału w rozprawach nie z własnej winy.”

Nadto, podniósł zarzut „rażącej niewspółmierności orzeczonej w pkt. I części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat, a w konsekwencji kary łącznej w wymiarze 4 lat”.

Formułując powyższe zarzuty, skarżący wniósł, „aby Sąd Odwoławczy, korzystając z uprawnień przewidzianych w art. 437 § 1 i 2 k.p.k. uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji, **ewentualnie** zmienił wyrok w ten sposób, że orzeczoną karę pozbawienia wolności orzeczoną w pkt I części dyspozytywnej obniżył do lat 2 i w konsekwencji orzekł karę łączną w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 5.”

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Skarżący sam dostrzega, iż zmiana przepisów k.p.k. od 1 lipca 2015 r., w tym zmiana obowiązków informacyjnych sądu, nie obejmowała art. 402 k.p.k. (vide trzecia strona apelacji - k. 14833 akt). Co prawda wysuwa tezę, że obowiązek informowania o kolejnych terminach rozprawy oskarżonego należy wywodzić treści art. 16 k.p.k., ale Sąd Apelacyjny nie podziela tego poglądu. Zmiany przepisów procedury karnej wprowadzały model tzw. procesu kontradiktoryjnego, a zatem nakładały także większe obowiązki na strony postępowania. Skoro oskarżony J. P. (1) nie chciał brać udziału w rozprawach, co deklarował wcześniej jego obrońca, to sąd nie miał obowiązku go do tego przymuszać. Natomiast, to obrońca z wyboru winien dbać o interes swojego mandanta, i w razie potrzeby informować go o kolejnych terminach rozpraw.

Należy zwrócić uwagę, że oskarżony znał terminy kolejnych rozpraw. Świadczy o tym choćby notatka urzędowa sekretarza sądowego z dnia 29 października 2015 r. (vide k. 14381 akt), która dotyczy rozprawy w dniu 2.11.2015 r. Wiedział także o rozprawie 5 stycznia 2016 r., skoro jego obrońca, drogą faksową, wniósł o prowadzenie tej rozprawy pod nieobecność tak oskarżonego J. P. (1), jak i obrońcy (por. k. 14486 akt).

Sąd Apelacyjny nie dostrzegł żadnego uchybienia procesowego ze strony sądu rozstrzygającego, w szczególności takiego, które naruszałoby prawo tego oskarżonego do obrony. Tym samym nie ma podstaw do uchylenia wyroku w zaskarżonej części.

Także zarzut rażącej surowości kary orzeczonej za czyn przypisany J. P. (1) w pkt. I wyroku, a w konsekwencji orzeczonej kary łącznej, jest całkowicie chybiony. Ten oskarżony, obok P. G., był głównym sprawcą popełnionych przestępstw i osiągał z nich znaczące korzyści majątkowe wynikające choćby z uzyskania wysokiego wynagrodzenia za kierowanie spółkami, które głównie służyły do popełniania kolejnych przestępstw. Sąd Okręgowy bardzo dokładnie przeanalizował postawę oskarżonego, uwzględnił zarówno okoliczności popełnienia przez J. P. (1) poszczególnych przestępstw, jak i fakt częściowego przyznania się do zarzucanych czynów (por. strony 114, 116 i 118 uzasadnienia). Sąd Apelacyjny w całości akceptuje przytoczoną tam argumentację i do niej się odwołuje.

Natomiast wymierzona oskarżonemu kara łączna jest najniższą z możliwych, nie tylko nie razi surowością, ale jest wręcz **łagodna**. Tym bardziej, że sąd I instancji zrezygnował z orzekania kar grzywnien.

Orzeczenie o wydatkach za postępowanie odwoławcze znajduje swoje uzasadnienie w art. 636 § 1 w zw. z art. 633 k.p.k.. Natomiast, uwzględniając, że oskarżony ma do odbycia bezwzględną karę pozbawienia wolności oraz został na niego nałożony znaczący obowiązek częściowego naprawienia szkód wyrządzonych popełnionymi przez niego przestępstwami, Sąd Odwoławczy zwolnił J. P. (1) od ponoszenia opłaty za drugą instancję (art. 624 § 1 k.p.k.).

Małgorzata Jankowska Andrzej Olszewski Andrzej Mania